

gaa i en tvivlsom Redningsbaad, og Følgen er, at hvis Redningsbaadene skal udrette noget, maa de lægge sig indenfor Revlen og afvente, om de, hvis der skulde ske en Ulykke med Baadene, kan være i Stand til at redde de forulykkede. Men hvis det skal kunne lade sig gøre, maa det være Baade, der kan manøvreres med i Brændingen, der kan man ikke ro lige ud og lige ind. Det kan være, at Fiskerne gaar langt til Siden, een et Sted og en anden et andet Sted hen; man skal kunne manøvrere, og det kan man ikke med de forhaandenværende Baade. Det vilde hjælpe betydeligt paa de nuværende Redningsbaade, om de blev forsynet med Motorer, idet det viser sig, at en Baad med Motor styres meget bedre end en Baad for Aarer; men der vil ogsaa opnaas, at de ganske anderledes og ganske anderledes hurtigt vil kunne manøvreres i Brændingen og væge sig mod Braadsøer. Det er ikke mange Dage siden, jeg læste i et Blad — jeg husker ikke hvilket —, at man havde haft en meget haard Tørn med en Redningsbaad, saa vidt jeg erindrer ved Sæby, fordi man vilde ud til en havareret Skonnert. Det blev beskrevet, hvorledes man havde roet, en Del af Aarerne var gaaet i Stykker, og man havde brugt Stumperne det bedste man kunde for at naa ud til Fartøjet. Det viste sig saa, at der var ingen Besætning om Bord. Men jeg spørger, er det virkelig tidssvarende i 1913 at ro en Redningsbaad med Aarer ud fra en Havn? Jeg synes, at det er næsten saa bagvendt, som det kan være. I det samme Aar, i hvilket det oplyses, at vi har ca. 3,000 — det blev oplyst forleden, at Tallet var 2,800 — Motorfartøjer i Danmark, er vore Redningsbaade omtrent de eneste Baade, der endnu ikke bruger Motor, og sikkert er det de Baade, som mest trænger til dem. Jeg ved vel, der siges, at man ikke i Almindelighed kan have Motorer i Redningsbaade, og af to Grunde. For det første er Baadene vanskeligere at faa ud fra den flade Kyst, jo tungere de er, og for det andet er de vanskeligere at transportere pr. Vogn til Stedet, naar de er forsynede med Motor. Det første kan have nogen Grund; dog er der adskillige Steder ogsaa paa Kysten, hvor der er Forhold, der gør, at man let kunde komme ud med de tungere Motorbaade. Med Hensyn til Transporten drister jeg mig til at tro, at der kan laves Vogne, der med Lethed vilde kunne transportere en ret tung Motorbaad med samme Hestekraft, hvormed de nu transporteres;

thi de Vogne, vi har, er saaledes konstruerede, at de næsten mere skal slæbes gennem Sandet, end de ruller sig frem. Jeg tror derfor ikke, det gaar an at lade Spørgsmaalet ligge af den Grund. Jeg tror, det er paa høje Tid, hvis man ikke vil risikere at opleve større Ulykker end dem, vi har oplevet, at der sker en Reform paa dette Omraade.

Raketterne synes jeg heller ikke er rigtig tidssvarende. De rækker ikke saa meget længere, end de gjorde i gamle Dage, da Fartøjerne var betydelig mindre, kastedes op paa inderste Revle og undertiden op i Havstokken, medens man nu kan risikere, at de staar paa anden eller tredje Revle. Raketternes Rækkeevne er alligevel ikke synderlig forøget. Man har gjort Forsøg i den Retning i de senere Aar, ved jeg, men man er vistnok aldrig kommet ud over Forsøgsstadiet. Thi det viser sig, at de Raketter, man har anskaffet, nok er mere hurtigskydende og længere-rækkende, men de knækker Linerne, og saa kan man ikke udrette meget med dem. Jeg har nemlig ladet mig fortælle — jeg har haft lidt ondt ved at tro det, men Gang efter Gang har man paastaet det —, at naar Redningsmandskabet holder Øvelse de to Gange om Aaret, hvor de skal prøve Raketterne, maa de kun affyre een Raket, og naar denne saa knækker Linen, maa de vente det næste halve Aar med at fyre en Raket af, som saa igen kan knække Linen, og saa maa de atter vente et halvt Aar og give en ny Indberetning ind hvert Aar. Jeg synes, det er en mærkelig Øvelse, og jeg synes, at der ogsaa her trænges til en Reform.

Saa vil jeg med det samme gerne omtale et andet lille Forhold. Jeg synes, det er uforsvarlige Vilkaar, man byder Redningsmandskabet. Man burde ved hver Redningsstation have tilstrækkeligt Olietøj og lette Støvler til Mandskabets Brug. Som det nu er, maa Mandskabet sidde i Strømpesokker — det sidder de almindeligvis i — eller ogsaa i kortskaftede Støvler, der i Løbet af kort Tid er fyldte med Vand. De maa ikke bruge deres almindelige Trækestøvler, hvad der vel heller ikke vilde være heldigt, men det er dog lidt for meget at forlange, selv af en hærde Fisker, at han i en kold Vinternat, undertiden i 5—6 Timer, skal sidde i Strømpesokker i Baaden, undertiden i Vand til midt op paa Livet. Jeg har set Redningsmandskabet enkelte Gange komme hjem saa forkomne, at de knapt kunde holde sig oprejst. Hvordan mon de egentlig vilde være egnede til under saa-